

וַיַּעֲבֹר לְאָדָם, הִנֵּה הוּא דְבָתִיב וַיַּבְן יְהִי אֱלֹהִים
אֶת הַצְלָע אֲשֶׁר לְקַח מִן הָאָדָם לְאָשָׁה. תֵּא חִזֵּין,
מַה בְּתִיב לְעִילָּא, וַיַּקְרַב אֶחָת מַצְלָעָתוֹ. מַאי אֶחָת.
כִּמְהָ דְאַת אָמֵר (שיר השירים ו) אֶחָת הִיא יוֹגַנְתִּי תִּמְרַתִּי
אֶחָת הִיא לְאָמָה. מַצְלָעָתוֹ: מַפְטָרוֹי. בִּמְהָ דְאַת
אָמֵר, (שמות כו) וַיַּלְצַלֵּעַ הַמְשָׁבֵן.

רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא גְּשֻׁמָּתָא עַלְאָה
יְהִב בֵּיה בָּאָדָם, וּבְלִיל בֵּיה חַבְמָתָא וּסְכִלְתָּנוּ
לְמַנְדָע כֹּלָא. מִאן אַתָּר יְהִב בֵּיה גְּשֻׁמָּתָא. ר' יִצְחָק
אָמֵר, מִאַתָּר דְשָׁאָר גְּשֻׁמָּתֵינוּ קָדִישֵׁין קָא אַתְּינוּ.

רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, מַהְכָא. דְבָתִיב, (בראשית א) הַזּוֹצָא
הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, מִאן הָאָרֶץ. מִהַהוּא אַתָּר
דְמַקְדָשָׁא אַשְׁתַבָּח בֵּיה. נֶפֶשׁ חַיָּה, נֶפֶשׁ חַיָּה סְתִמָּה,
דָא נֶפֶשׁ אֶדֶם קָרְמָאָה דְכָלָא.

לשון הקידוש

וַיַּבְן הִי אֱלֹהִים אֶת הַצְלָע אֲשֶׁר לְקַח מִן
הָאָדָם לְאָשָׁה. בָא רַאה מַה בָּתוּב
לְמַעְלָה? וַיַּקְרַב אֶחָת מַצְלָעָתוֹ. מַה זֶה
אֶחָת? בָמו שָׁנָא אָמֵר (שיר ו) אֶחָת הִיא
יוֹגַנְתִּי תִּמְרַתִּי אֶחָת הִיא לְאָמָה. מַצְלָעָתוֹ
— מַצְרָדִיו, בָמו שָׁנָא אָמֵר (שמות כו) וַיַּלְצַלֵּעַ
הַמְשָׁבֵן.

רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, הַקְדּוּשָׁ בָּרוּךְ הוּא נָתַן
גְּשֻׁמָּה עַלְיוֹנָה בָּאָדָם, וּבְלִיל בָּה חַבְמָה
הָרָאשָׁן שֶׁל הַבְּלָבָב.

רבי חייא אמר, אדם היה ידע חכמתא עללה,
יתיר מפלא כי עליyi, והוה מסתכל בכלא,
ידע ואשתתמודע למאירה, יתר מצל שאר בני
עלמא. בתר דחוב, אסתימיו מגיה מבועי דחכמתא,
מה בתיב (נ"א מה רבתיב) (בראשית ג) וישלחו יי' אללים
מן ענן לעבוד את האדמה.

רבי אבא אמר, אדם הראשון מדבר ונוקבא
אשתתבח, הדא הוא דבתיב, (בראשית א) ויאמר
אללים נעשה אדם בצלמנו בדמותינו, ועל דא,
דבר ונוקבא את עבידיו בחדא, ואת פרשו לברור. ואי
תימא, הדא אמר האדמה אשר לך ממש. הבי
הוא ודאי, הדא היא נוקבא, והוא יודשא בריך הוא
אשתתף עמה, הדא הוא דבר ונוקבא, וכלא הוא
מליה חדא.

לשון הקודש

רבי חייא אמר, אדם היה יודע חכמה
עליזה יותר מפלא כי השרת, והיה
מסתכל בכל, יודע ונודע לרבותו יותר
מצל שאר בני העולם. לאחר שחתא
נסתמו ממנו מעינות החכמה. מה
בתוב? (מה שפטות) (שם ג) וישלחו ה'
אללים מן ענן לעבד את האדמה.
רבי אבא אמר, אדם הראשון מזכיר

רַבִּי יוֹסֵי אמר, עַזִּי וּזְמֻרָת יְהָ, אִינְנוּ דְכָלִילָן דָא
בְּדָא וְלֹא אֲתַפְרֵשָׁן דָא מִן דָא וְלֹעֲלָמִין
אִינְנוּ בְּחַבִּיבָתָא, בְּרַעֲוָתָא חָדָא, דְמַתְפֵן אֲשֶׁתְבָחוּ
(נ"א אֲתַמְשָׁבֵכְוָה) מַשְׁיכָנוּ דְגַחְלִין וּמַבּוּעַן לְאַסְתַּפְקָא כְלָא,
וְלֹבְרָכָא כְלָא, לֹא בְּדִיבּוּ מִימִי מַבּוּעַן, בָּמָה דָא תַּ
אָמֵר (ישעיה נח) וּבְמֹצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יָכֹבוּ מִימִי
וְעַל דָא וְיהִי לְיִשְׁוֹעָה, דְבָגִינִי כֵה, מַלְכָא קְדִישָׁא
מַשִּׁיךְ וְאַחֲסִין לְתֹתָא, וְאַתְעַר יְמִינָא לְמַעַבְדָנִין.

זה אליו ואנווה. דא צדיק, דמגיה נפקין ברקאנ
בזונוג. ואנווה: בההוא אחר בחביבותא
אשרtabach ביה, ודא הוּא מקדשא. אלהי אבי
וְאַרְזֹמְמָנָהוּ, משה קאמיר דא, לגבוי אחר דילוא
אתין מההוא סטרא וועל דא (חוּה) שלימوتא דכלא
הוּא בההוא אחר. (נ"א בהאי קרא).

לשון הקודש

רַבִּי יוֹסֵי אמר, עַזִּי וּזְמֻרָת יְהָ, אַתָּם
הַבְּלּוּלִים וְהַבָּזָה וְלֹא נְפָרְדִים וְהַמָּה,
וְלֹעֲלָמִים הַם בְּחַבִּיבוֹת, בְּרַצְוֹן אֶחָד,
שֶׁמְשָׁם נְמִצָּאוֹת (אמשכ) מַשְׁיכָות הַנְּחָלִים
וְהַמְעִינּוֹת לְסִפְקָה לְפָל וְלֹבְרָךְ אֶת הַפָּל,
לֹא מְכַבִּים מִימִי הַמְעִינּוֹת, בָּמו שְׁנָאָמָר
(ישעיה נח) וּבְמֹצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יָכֹבוּ
מִימִי, וּלְזַה וְיהִי לְיִשְׁוֹעָה, שֶׁבְשִׁבְלִ
כֵה הַפָּלָךְ הַקָּדוֹשׁ מֹשֶׁךְ וּמוֹרֵשׁ לְמֹתָה,

רבי יצחק אמר, ויהי לוי לישועה, דא מלכא קדיישא, וחייב הוא. ומגלו. מקרא אחרינא אשכחנא ליה, דכתיב, (ישעה י"ב) כי עז וזרמת יה יי' ויהי לוי לישועה, ממשמע דקאמר יה' ויהי לוי לישועה, (דף נ"ה ע"ב) דא מלכא קדיישא.

עזי וזרמת יה וגו', (שמות טה) ר' חזקיה פתח ואמר, בהאי קרא דכתיב, (משל י) בכל עת אוהב הארץ ו אח לזכרה יולד. בכל עת אוהב הארץ, דא קדשא בריך הוא, דכתיב ביה (משל צ) רעך ורע אביך אל תעוזב.

ו אח לזכרה יולד, בשעתא דיעיקון לך שנאך, קדשא בריך הוא מה אמר, (תהלים קכט) **למען אחיו ורעיו אדברה נא שלום בה, דישראל, אקרים אחים ורעים לקודשא בריך הוא. יולד מהו, וכי**

לשון הקודש

רבי יצחק אמר, ויהי לוי לישועה – זה עת אהב הארץ ו אח לזכרה יולד, בכל עת המליך הקדוש, ובכך הוא. ומה נון? אהב הארץ – זה הקדוש ברוך הוא, מקרא אחר מצאנו לו, שכתבוב בפי עז וזרמת יה' ויהי לוי לישועה. ממשמע שאמר היה' ויהי לוי לישועה – זה המליך הקדוש. עזי וזרמת יה וגו'. רבי חזקיה פתח ממשיל י) בכל עז וזרמת יה' ויהי לוי לישועה, נקראים אחים ורעים לקב"ה. יולד מה זה? וכי עבשו (תהלים קכט) למן אחיו ורעיו אדברה נא שלום בה, דישראל נקראים אחים ורעים לקב"ה. אמר, בפסק זה שכתבוב (משל י) בכל

הַשְׁתָּא יַיְלֵד. אֲלֹא בְשֻׁעַתָּא דַעֲקָתָא יַיְלֵד בְעַלְמָא,
אֲחֵי יְהָא לְקַבְּלָה, לְשִׁזְבָּא לְדָקְנָה אַיְנוֹ דַעֲקָיו לְהָ.
רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר, יַיְלֵד: דַמְלָבָא קְדִישָׁא יַתְעַר
בְּהָאִ עַז, לְגַנְקָמָא לְדָקְנָה מַאוּמָין, לְגַנְקָא לְדָ
מַאוּמָא, בְּהַהּוּא סְטָרָא, כַּמָּה דָאַת אָמַר, עַזִּי וּזְמָרָת
יְהָ וּבְהָ לִי לְיִשְׁוֹעָה. לְאַתְעָרָא גְבוּרָא לְקַבְּלָ אַומָּין
עוֹבָדִי כּוֹכְבִים וּמְזּוּלֹת.

רַבִּי יְיַסָּא פָתָח וָאָמַר, פָמָה אִית לֵיה לְבָר נְשָׁ
לְרַחְמָא לֵיה לְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, דָהָא לִית
לֵיה פּוֹלְחָנָא לְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, (אַלְא) (בְמַה)
רְחִימָתָא. וְכָל מָן דְרַחִים לֵיה, וְעַבֵּיד פּוֹלְחָנָא
בְרְחִימָתָא, קָאַרְיָה לֵיה לְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְחִימָא.
אֵי חַבִּי, בְמַאי אַוְקִימָנָא הַנִּי קָרָאִי, רַעַד וּרְעֵעָ אַבִּיךְ
אֵל תַּעֲזֹב. וּבְתִיב (משלי כה) הַזְּקָרָר רַגְלָךְ מְבִית רַעַד.

לשון הקידוש

יַיְלֵד? אֲלֹא בְשֻׁעַת שְׁנוּלְדָת צְרָה בְעוֹלָם,
יְהָה אֲח בְּגַנְגָּד לְהַצִּיל אֹתוֹתָךְ מִכְלָ
אֹתוֹת שְׁמַצִּיקִים לְהָ.
רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר, יַיְלֵד - שְׁהַמְלָךְ
הַקָּדוֹש יַתְעַור בָּעוֹ דָעָה לְגַנְקָם לְהָ
מַהְאמָות, לְהַינִּיק לְדָקְנָה מַהְאמָם בָאָתוֹ צִדְ
בְמַו שְׁנָאָמָר עַזִּי וּזְמָרָת יְהָ וּבְהָ לִי
לְיִשְׁוֹעָה. לְעוֹזֵר גְבוּרוֹת בְּגַנְגָּד אָמוֹת
עוֹבָדִי כּוֹכְבִים וּמְזּוּלֹת.
מְבִית רַעַד?

אֲלֹא הָא אָזְקָמִיהָ חֶבְרִיא, הָאֵי קְרָא (ס"א בעולות ישלים ויהי בחטאות ואשיות ובתיב וכו') בְּעֻזּוֹת בְּתִיב.

הַשְׁתָּא, רְעֵד וְרֵעַ אָבֵיךְ אֶל תְּעֻזּוֹ, לְמַפְלָח לִיה,

וְלֹא תַּדְבְּקָא בֵּיהֶ, וְלֹמַעַבְדָ פְּקוֹדוֹי. אֶל תְּעֻזּוֹ וְדָאי.

וְהָא דְאַתְּמָר הַוְקָר רְגָלָךְ מִבֵּית רְעֵד. בְּלוֹמָר הַוְקָר יָצַרְךָ, דָלָא יְרַתָּח לְקַבְּלָךְ, וְלֹא יִשְׁלֹזֶת בָּךְ, וְלֹא תַּעֲבִיד הַרְהֹזָר אַחֲרָא. מִבֵּית רְעֵד, מִאן בֵּית רְעֵד.

דָא נְשִׁמְתָּא קְדִישָׁא, דָא עִיל בָּה רְעֵד וַיְהִיבָה בְּגֹזֶה.

וְעַל דָא פּוֹלְחָנָא דְקֹידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְרַחְמָא לִיה בְּכָלָא, בְּמָה דְבַתִּיב, (דברים ו) וְאַהֲבָת אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ.

זה אָלִי וְאָנוּהוּ, דָבֵל יִשְׂרָאֵל חָמוֹ עַל יִמְאָה, מָה דָלָא חָמָא יְחִזְקָאֵל גְּבִיאָה, וְאַפְּיָלוּ אִינְיוֹן עַזְבָּרִי דְבָמְעֵי אֲמָהּוּן, הַוּ חָמָאֵן וּמִשְׁבָּחָן לְקֹידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְלַהּוּ הַוּ אֲמָרִין זֶה אָלִי וְאָנוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְזָמְמָנָהוּ, בְּמָה דְאַת אָמָר אֱלֹהֵי אָבָרָהָם.

לשון הקודש

אֲלֹא, הָרִי בָּאָרוֹה הַחֲבָרִים, פָּסָוק זֶה בעולות ישלים, וזה בטעאות ואשיות, ובתיב וכו') נִכְתָּב בעולות. עַבְשָׂו, רְעֵד וְרֵעַ אָבֵיךְ אֶל תְּעֻזּוֹ, לְעַבְדָ אֹתוֹ וְלֹהְדָבָק בּוֹ וּלְעַשׂות מִצּוֹתִיו. אֶל תְּעֻזּוֹ, וְדָאי. וזה שגיא אמר הַוְקָר רְגָלָךְ מִבֵּית רְעֵד. בְּלוֹמָר, הַוְקָר יָצַרְךָ שְׁלָא יְרַתָּח בְּגֹזֶה וְלֹא יִשְׁלַט בָּה, וְלֹא תַּעֲשֶׂה הַרְהֹזָר אַחֲרָה. מִבֵּית רְעֵד, מִ

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, אֵי חַכִּי אֲמָאי וְאֲרוֹמָמְנָהוּ, דָּהָא
אֱלֹהִי אֶבְרָהָם לְעֵילָא הוּא. אָמַר לִיה,
אֲפִילוֹ חַכִּי אַצְטְּרִיךְ, וּכְלֹא חַד מַלְהָ, וְאֲרוֹמָמְנָהוּ
בְּכָלָא, לְאַכְלָלָא, מַאן דִּידֻעַ לִיהְדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא
רַבָּא, דָּהָא הוּא פְּלַחְנָא עַלְּאָה דַּקְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

רַבִּי יְהוּדָה הָהָרָה יָתִיב קְמִיה דָרְךְ שְׁמַעַן, וְהָהָרָה
קָאָרֵי, בְּתִיב (ישעה נב) קֹול צוֹפִיךְ נְשָׂאוּ קֹול
יְהָדָיו יְרַגְּנוּ. קֹול צוֹפִיךְ, מַאן אַיִלּוֹן צוֹפִיךְ. אֶלָּא
אַלְיָן אַיִלּוֹן דְמַצְפָּאָן, אַיְמָתִי יְרַחָם קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא, לְמַבְנֵי בִּיתְיָה. נְשָׂאוּ קֹול, יְשָׂאוּ קֹול מִבְּעֵי
לִיהְ, מַאי נְשָׂאוּ קֹול. אֶלָּא, כָּל בָּר נְשָׂה דְבָבִי,
וְאָרִים קָלִיה עַל חַרְבָּנוּ בִּיתְיָה דַקְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
זָכֵי לִמְהָ דְבָתִיב לְבָתֵּר יְהָדָיו יְרַגְּנוּ. זָכֵי לְמַחְמֵי
לִיהְ בִּישׁוּבָא בְּחַדְוֹתָא.

לשון הקורש

ברוך הוא.
רַבִּי יְהוּדָה הָיָה יוֹשֵׁב לִפְנֵי רַבִּי שְׁמַעַן,
וְהָיוֹא קוֹרֵא, בְּתוּב (ישעה נט) קֹול צְפִידָה
נְשָׂאוּ קֹול יְהָדָיו יְרַגְּנוּ. קֹול צְפִידָה, מַיְהָ
צְפִידָה? אֶלָּא אֶלָּה אֶלָּה הַם שְׁמַצְפִּים מִתְּ
יְרַחָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְבִנּוֹת אֶת
בֵּיתוּ. נְשָׂאוּ קֹול? יְשָׂאוּ קֹול הָיָה צָרִיךְ
לְהִזְוֹרָה! מָה זה נְשָׂאוּ קֹול? אֶלָּא בֶּל אֶקְדָּם
שְׁבוּכָה וּמְרִים קוֹלוֹ עַל חַרְבָּנוּ בִּיתוּ שֶׁל

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּכְלָם הָיו אָמָרים זֶה
אֶלְיָן וְאֶנְגָּדוּ אֱלֹהִי אֶבְרָהָם וְאֲרוֹמָמְנָהוּ, בָּמוֹ
שָׁנָא מַר אֱלֹהִי אֶבְרָהָם.
אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, אָם בָּה, לִמְהָ
וְאֲרוֹמָמְנָהוּ, שְׁהָרִי אֱלֹהִי אֶבְרָהָם הוּא
לְמַעְלָה? אָמַר לוֹ, אֶפְלוּ בָּהּ צְרִיךְ, וְהַכְּלִיל מֵ
דְּבָר אֶחָד, וְאֲרוֹמָמְנָהוּ בְּכָל, לְהַכְּלִיל מֵ
שִׁיוֹדָעַ לִיהְדָּא אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַגָּדוֹל,
שְׁהָרִי וְהָיָה עֲבוֹדָה עַלְיוֹנָה שֶׁל הַקָּדוֹשׁ

בָשׁוֹב יי' ציון, (אמר ליה) **בָשׁוֹב** יי' אל ציון מיבעי
ליה, מי בשוב יי' ציון אלא בשוב יי'
ציון וקדאי. תא חזי, בשעתה דאתחריב ירושלם
לעתה, ובגasset ישראאל אתתרבות, סליק מלכאה
קדישא לציון, ואנגיד ליה לךבליה, בגין דבגasset
ישראאל אתתרבות. (השתא דתנוליא בגasset ישראאל סליק ליה לנבה)
ובבד שתהדר בגasset ישראאל לאترة, כדיין יתוב
מלכאה קדישא לציון לאترة, לאזונוגא חד בהד,
וקדא הוא בשוב יי' ציון. ובדין זמיגין ישראאל
למימר, זה אליו ואנווה. ובתיב, זה יי' קניינו לו
גnilה ונשמהה בישועתו, בישועתו וקדאי.

יר' איש מלְחָמָה יי' שֶׁמוֹ. (שמות טו) רבי אבא פתח
 (במדבר כא) על בן יאמר בספר מלְחָמּות יי' את
 והב בסופה ואת הנחלים ארנו. כמה איתין

לשון הקודש

ונעקה שנטגלהה בפסת ישראל, מעלה אותה אליו
ובשתתחזר בנסת ישראל למקומה, אן
ישוב המלך הקדוש לאיזון למקומו
להזינג אחר אחד, וזהו בשוב ה' ציון.
ואנו עתידים ישראל לומר זה אליו
וأنיהו, ובתוב זה ה' קינו לו נגילה
ונשמה בישועתו, בישועתו וدائית.
ה' איש מלחה ה' שם. רבי אבא
פתח, (במדבר כא) על בן אמר בספר
הקדוש ברוך הוא, זוכה למה שברונו
אחר כך - ייחדו לנו, זוכה לראותו
מיישב בחרות.

בשוב ה' ציון?! היה אריך להיות בשוב
ה' אל ציון מה זה בשוב ה' ציון? אלא
בשוב ה' ציון וראי. בא ראה, בשעה
שהרבה ירושלים למטה ובנסת ישראל
נרשא, עליה המלך הקדוש לאיזון, ונאנח
בגנדו, משומ שבסת ישראל גרשא,

לֹא סְתַבֵּלָא בְּפִתְגָּמִי אֲוֹרִיְתָא, בִּמְהָ אַיתָ לָן לְעִינָא
בְּכָל מַלְהָא, דְּלִיתָ לְדָקָה מַלְהָ בְּאֲוֹרִיְתָא, דְּלָא
אֲתַרְמִיזָא בְּשִׁמָּא קְדִישָׁא עַלְאָה, וַלִּיתָ לְדָקָה מַלְהָ
בְּאֲוֹרִיְתָא, דְּלִיתָ בָּה בִּמְהָ רְזִין, בִּמְהָ טָעִמִּין, בִּמְהָ
שְׂרֵשִׁין, בִּמְהָ עֲנָפִין. (דף נ"ו ע"א).

הַכָּא אַיתָ לְאַסְתַּבָּלָא, עַל כֵּן יֹאמֶר בְּסֶפֶר
מַלְחָמוֹת יי', וּכְיָ סֶפֶר מַלְחָמוֹת יי', אָנוּ
הָוָא. אֶלָּא הַכִּי אֲתַעֲרוּ חֶבְרִיא, כֵּל מָאוֹן דָּאֲגָח
קָרְבָּא בְּאֲוֹרִיְתָא, זֶכְיָ לְאַסְגָּאָה שְׁלָמָא בְּסֻפָּה מְלוֹי.
כֵּל קָרְבִּין דְּעַלְמָא, קְטַטָּה וְחַרְבָּנָא. וּכֵל קָרְבִּין
דְּאֲוֹרִיְתָא, שְׁלָמָא וּרְחִימָוֹתָא, הָדָא הָיוֹא דְּכַתִּיב עַל
כֵּן יֹאמֶר בְּסֶפֶר מַלְחָמוֹת יי' אַת וְהַב בְּסֻפָּה,
כְּלוֹמֶר, אֲהַבָּה בְּסֻפָּה. דְּלִיתָ לְדָקָה אֲהַבָּה וּשְׁלָמָא
בר מהאי.

לשון הקידוש

מַלְחָמָת ה' אַת וְהַב בְּסֻפָּה וְאַת
הַנְּחָלִים אָרְנוֹן. בִּמְהָ יִשְׁלַׁנוּ לְהַסְתַּבֵּל
בְּדָבְרֵי הַתּוֹרָה, בִּמְהָ יִשְׁלַׁנוּ לְעֵין בְּכָל
הַבְּרִיהָ, שָׁאַיָּן לְדָקָר בְּתוֹרָה שְׁלָא
נְרָמָיו בְּשָׁם הַקְדוּשָׁה הָעֲלִיוֹן, וְאַיִן לְדָקָר
בְּתוֹרָה שָׁאַיָּן בּוּ בִּמְהָ סּוֹדּוֹת, בִּמְהָ
טָעִמִּים, בִּמְהָ שָׁרְשִׁים, בִּמְהָ עֲנָפִים.
כָּאֵן יִשְׁלַׁחְתָּבֵל, עַל כֵּן יֹאמֶר בְּסֶפֶר
מַלְחָמָת ה' – וּכְיָ סֶפֶר מַלְחָמוֹת ה' הַיָּכוֹן

תנו קשיה באתיריה. על פון יאמר בספר מלוחמות יי', בתרות מלוחמות יי' מיבעי ליה, מאי בספר. אלא רזא עלאה הוא, אחר אית ליה לקובדשא בריך הוא, דאקרי ספר (נ"א ומספר) כמה דעת אמר, (ישעה לו) דרשיו מעיל ספר יי' ויקראו. דבל חילין וגבורין דעביד קדשא בריך הוא, בההוא ספר תלין, (נ"א ומתקין נפקין את זהב בסופה וביה). ובד אגה קדשא בריך הוא קרבוי, בהד אחר דאייה בסופא דדרגין, ואקרי זהב. כמה דעת אמר (משל לו) לעולקה שתי בנות הוב הוב. בסופה: בסוף דרגין אשתחה. בסופה: ים סוף אתקרי, ים דאייה סוף לכל דרגין.

ואת הנחלים ארנון עם גחליא דاشתבהו
ואנטנגידוז. לגביה, מההוא אחר עלאה
דאקרי ארנון. מי ארנון, זונג עלאה דחביבותא,

לשון הקידוש

עוד קשה במקומו. על פון יאמר בספר מלוחמת ה' – בתרות מלוחמות ה' היה עריך להיות מהו בספר? אלא סוד עליון הוא. מקום יש לקידוש-ברוך-הוא שנקרא ספר (ומספר), כמו שנאמר דבריו של סוף הדשו מעל ספר ה' וקרווא. שפל הפהות והגבורות שעשה הקדוש ברוך הוא, תלויים באותו ספר, (ומשם ויאים אתה זהב בסופה וכו) ובשהקדוש ברוך הוא עירך את

ואת הנחלים ארנון, עם הנחלים שנמצאו ונמשכו לו מאותו מקום עליון שנקרווא ארנון. ומה ארנון זונג עליון של חביבות, שלא נפרדים לעולם, כמו

דְּלֹא מִתְפַּרְשָׁאָן לְעַלְמִין, כַּמָּה דָּאַת אָמֵר (בראשית ב') וְגַהֲרַי יַוְצֵא מַעַדְן. וּבְדָא, מִשְׁתְּרִישׁוֹ שְׂרָשׂוֹ, וְאַתְּרַבְּיוֹ עֲנֵפְיוֹ, לְאוֹשֶׁטָּא קְרֻבּוֹי בְּכָל אַתָּה, לְאוֹשֶׁטָּא חִילִין גְּבוּרָאן, וְלְאַתְּחֹזָאָה שְׁוֵילְטָנָא רְבָא וַיַּקְרִיא דְכָלָא.

תָא חֹזֵי, כֵד מִתְעָרִין גְּבוּרָאן וְקָרְבִּין דְקוֹידְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, כַּמָּה גְּרָדִיגִי טְהִירִין, מִתְעָרִין לְכָל עִבָּר, כְּדַיְן שְׁנָנוּ רְוֹמָחִין, וְסִיפִּין, וִמְתַעֲרִין גְּבוּרָאן, וַיַּמַּא אַתְּרִגִּישָׁת וְגַלְגָּלוֹי סְלָקִין וְנַחֲתִין, וְאַרְבִּין דְאַזְוִין וְשָׁאָטָן בִּימָא, לְכָל עִבָּר מִסְתְּלִקִין. שְׁגָנָא קְרָבָא (נ"א חֲרָבָא) בְּאַבְנִי בְּלִסְטְּרָאָות, מְאַרִי דְרוֹמָחִין וְסִיפִּין, כְּדַיְן (תְּהִלִּים מה) חָצֵיךְ שְׁנוּנִים (נ"א מִתְעָרִין לְאוֹשֶׁטָּא קָרְבִּין בְּכָל אַתָּה וְלְאוֹשֶׁטָּא חִילִין גְּבוּרָאן לְכָל עִבָּר כְּדַיְן יַמָּא אַתְּרִגִּישָׁת וְגַלְגָּלוֹי סְלָקִין וְאַרְבִּין דְאַזְוִין וְשָׁאָטָן נַחֲתִין וְסְלָקִין וּוְעָפָא אַשְׁתָּכָת). כְּדַיְן מִתְעָרִין פְּנִיחִי קְרָבָא בְּאַבְנִי בְּלִסְטְּרָאָין מְאַרִי דְרוֹמָחִין

לשון הקודש

גבורות, והם מתרגש, ונלו' עולמים ויזירדים, והאניות שהולכות ושתות בים, מסתלקות לכל עיר. קרב (רכ) שננו בְּאַבְנִי בְּלִסְטְּרָאָות, בעלי רמחים וחרבות. או (תהלים מא) חָצֵיךְ שְׁנוּנִים מוטעורים להושיט קרובות בכל מקום ולהושיט כחות וגבירות לכל עיר, ואו הם מתרגש ונלו' עולמים, והאניות שהולכות ושתות יזרדו וועלות, והעוף נמצא. ואו מותערים עורכי הַקְרָב בְּאַבְנִי בְּלִסְטְּרָאָות, בעלי רמחים וחרבות, חזים וקשות,

שְׁנָאָמֵר (בראשית ב') וְגַהֲרַי יַצֵּא מַעַדְן. ובזה נשרשים שְׂרָשִׂיו וּמְתַרְבִּים עֲנֵפְיו, להושיט קְרֻבּוֹתָיו בְּכָל מָקוֹם, לְהַזּוֹשִׁיט כחות וגבירות, ולהראות שְׁלָטוֹן גְּדוֹלָה וְנוֹכְבָּר שֶׁל הַכָּל.

בָא רָאָה, כַּשְׁמַתְעָרָוֶרֶת הַגְּבוּרָות וְהַקְרּובָות שֶׁל הַקְדוֹשָׁ בָּרוֹךְ הוּא, בַּמָּה בעלי דין מִתְעָזָרִים לְכָל עִבָּר, ואו רַמְחִים שְׁנוּנִים וְחַרְבָּות, וּמְעוּרָרִים

וְסִינְפֵּין גִּירָזָן וְקַשְׁתֵּין בְּפֶה דָּאת אָמֵר חֲצִיךְ שְׁנִינִים) וְקוֹדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא אַתְּתָּקִיף בְּחִילּוֹי, וְלֹא תָּעֲרָא קָרְבָּא. וַיְיִהְיֶה לֹאִינְיוֹן דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא יִתְעַר עַלְיָהוּ קָרְבָּא. כִּדְין בְּתִיב, יי' אִישׁ מַלְחָמָה.

וּמְחַבָּא, וּמְאִינְזָן אַתְּזָן, וּמְהַאי קָרָא, נְפִקְיָן טוֹרִי קָרְבָּא לֹאִינְיוֹן חַיְבִיא, לֹאִילִין מְאַרִי דְּבָבוֹ דְּחָבוֹ לְקוֹדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא. וּאַתְּזָן אַתְּגָלִין לֹאִינְיוֹן מְאַרִי קָשׁוֹט, וְהָא אַתְּפִרְשָׁן מְלִין וְהָא אַתְּמָר.

יי' אִישׁ מַלְחָמָה יי' שָׁמוֹ. בֵּין דְּבָתִיב יי' אִישׁ מַלְחָמָה, לֹא יַדְעַנָּא דִי' שָׁמוֹ. אֶלָּא, בְּמַה דְּבָתִיב, (בראשית יט) וַיְיִהְיֶה הַמּוֹטֵר עַל סְדוּם וְעַל עַמּُוֹרָה גְּפָרִית וְאַשׁ מֵאת יי' מִן הַשָּׁמִים. וּבָלָא בְּהָאִי סְפִרְתְּלִין, בְּמַה דָּאת אָמֵר (איוב כ) יַגְלוּ שָׁמִים עָנוֹ וְאָרֶץ מַתְּקוֹמָמָה לֹז. (ועל דא).

לשון הקודש

התרפְּשוּ וְהָרִי נְתָבָאָר.
ה' אִישׁ מַלְחָמָה ה' שָׁמוֹ. בֵּין שְׁבָתוֹב
שְׁחַטְלָךְ הַקְדּוֹשׁ יַעֲזֵר עַלְיָים קָרְבָּא. אֶלָּא,
בְּתוֹב ה' אִישׁ מַלְחָמָה.
וּמְבָאָן, וּמְאוֹתָן אֲוֹתִיות, וּמְפָסָק זָה,
יוֹצָאים הָרִי קַרְבּוֹת לְאַוְתָם רְשָׁעִים,
לְאַוְתָם בָּעֵלי מְרִיבָה שְׁחַטָּא
לְקַדּוֹשׁ-בָּרוּךְ-הָוּא, וְהָאוֹתִיות מְתֻגָּלוֹת
לְאַוְתָם בָּעֵלי אֲמָת, וְהָרִי כְּרָבִים

בָּמוֹ שְׁנָאָמָר חֲצִיךְ שְׁנִינִים), וְהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
מְתַחְזֵק בְּכָחוֹ וְלֹעֲזֵר קָרְבָּא. אוֹי לְאַוְתָם
שְׁחַטְלָךְ הַקְדּוֹשׁ יַעֲזֵר עַלְיָים קָרְבָּא. אֶלָּא,
בְּתוֹב ה' אִישׁ מַלְחָמָה.
וּמְבָאָן, וּמְאוֹתָן אֲוֹתִיות, וּמְפָסָק זָה,
יוֹצָאים הָרִי קַרְבּוֹת לְאַוְתָם רְשָׁעִים,
לְאַוְתָם בָּעֵלי מְרִיבָה שְׁחַטָּא
לְקַדּוֹשׁ-בָּרוּךְ-הָוּא, וְהָאוֹתִיות מְתֻגָּלוֹת
לְאַוְתָם בָּעֵלי אֲמָת, וְהָרִי כְּרָבִים

תֹּא חָזֵי, בְּשַׁעַתָּא דְקֹדְשָׁא בֶּרֶיךְ הוּא אֲתַעַר
קְרַבָּא בְּעַלְמָא, עַלְלָאִי וַתְּתַאי אֲתַעֲקָרוּ
מְאַתְּרִיהוּ, כַּמָּה דְאָזְקִימְנָא הַדָּא הוּא דְכַתִּיב
מְרֻבּוֹת פְּרֻעָה וְחִילוֹ יְרָה בָּם. וַלּוּמְנָא דָאָתִי, זָמִין
קְדָשָׁא בֶּרֶיךְ הוּא לְאַגְּחָא קְרַבָּא עַלְלָאִה וַתְּקִיפָּא
בְּעַמְמִיאָ, בְּגִינַן לְאַזְקָרָא שְׁמִיה, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב
(זכירה י') וַיֵּצֵא יְהִי וְגַלְחָם בְּגָזִים הַחַם כִּיּוֹם הַלְּחָמָו
בְּיוֹם קְרַבָּ וּכְתִיב (יחזקאל לח) וַתְּתַפְּדַלְתִּי וַתְּתַקְּדַשְׁתִּי
וַנְּזַדְעַתִּי וְגוֹ'. (מרובות פרעה וְחִילוֹ יְרָה בָּם. כִּד אֲתַעַר גַּרְשָׂא בֶּרֶיךְ הוּא
קְרַבָּא בּוּנִין אֲתַעַרְיוֹ דְרָגֵין עַלְעַלְיָן וְדְרָגֵין תְּמָאִין דְלַתְּהָא וּבּוּנִין מְרֻבּוֹת פְּרֻעָה וְחִילוֹ
יְרָה בָּם).

רַבִּי יְהוּדָה פָּתָח וֹאמֶר, (תהלים עז) רָאוֹךְ מִים אֱלֹהִים
רָאוֹךְ מִים יְחִילוֹ וְגוֹ', בְּשַׁעַתָּא דְעַבְרוֹ יְשָׁרָאֵל
יַת יְמָא, אָמֵר קְדָשָׁא בֶּרֶיךְ הוּא לְמַלְאָכָא דַי מִמְנָא
עַל יְמָא, פְּלִיגָמִימָה. אָמֵר לֵיה לְמָה. אָמֵר לֵיה

לשון הקודש

בָּא רָאָה, בְּשָׁעָה שְׁהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
מְעוֹרֵר קְרַב בְּעוֹלָם, נְעַקְרִים מְפֻקְדִּים
עַלְיוֹנִים וְתְּחִתּוֹנִים, בָּמוֹ שְׁבָאָרָנוּ, זֶה
שְׁבַתּוֹב מְרֻבּוֹת פְּרֻעָה וְחִילוֹ יְרָה בָּם.
וְלֹעֲתִיד לְכָא עַתִּיד הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לְעַרְדֵּךְ קְרַב עַלְיוֹן וְחַזֵּק בְּעִמִּים בְּרִי לְכַבֵּד

רַבִּי יְהוּדָה פָּתָח וֹאמֶר, (תהלים עז) רָאוֹךְ
מִים אֱלֹהִים רָאוֹךְ מִים יְחִילוֹ וְגוֹ'. בְּשָׁעָה
שְׁעַבְרוֹ יְשָׁרָאֵל אֶת הַיּוֹם, אָמֵר הַקְדּוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא לְמַלְאָךְ הַמְּמֻנָּה עַל הַיּוֹם: תַּלְكִ
מִימִיכָה! אָמֵר לוֹ: לְמָה? אָמֵר לוֹ: בְּרִי

בָּא רָאָה, בְּשָׁעָה שְׁהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
מְעוֹרֵר קְרַב בְּעוֹלָם, נְעַקְרִים מְפֻקְדִּים
עַלְיוֹנִים וְתְּחִתּוֹנִים, בָּמוֹ שְׁבָאָרָנוּ, זֶה
שְׁבַתּוֹב מְרֻבּוֹת פְּרֻעָה וְחִילוֹ יְרָה בָּם.
וְלֹעֲתִיד לְכָא עַתִּיד הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לְעַרְדֵּךְ קְרַב עַלְיוֹן וְחַזֵּק בְּעִמִּים בְּרִי לְכַבֵּד
אֶת שָׁמוֹ. זֶה שְׁבַתּוֹב (זכירה י') וַיֵּצֵא ה'
וְגַלְחָם בְּגָזִים הַחַם בְּיוֹם הַלְּחָמָו בְּיוֹם
קְרַבָּ וּכְתִיב (יחזקאל לח) וַתְּתַפְּדַלְתִּי וַתְּתַקְּדַשְׁתִּי

בָּגִין דְּבָנֵי יְהוּדָה בְּגֹזֶה. אָמֵר לֵיה, פּוֹרְקָנָא
דְּקִיטָּנָא קְשׁוֹט. מָאִ שְׁנָא אֲלִין מְאַלִין.

אָמֵר לֵיה עַל תְּנָא דָא, עֲבָדִית לִימָא כְּדֵבֶר בְּרָאָתִי
עַל מָא. מָה עֲבִיד קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא, אַתְּעַר
גְּבוּרָתָא דִילְיָה, וְאַתְּקִמְטוּ מִיא. הָדָא הוּא דְבָתִיב
רְאוֹךְ מִים אֶלְהִים רְאוֹךְ מִים יְחִילוּ. אָמֵר לֵיה
קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא, קְטוֹל בֶּל אִינּוֹן אַכְלוֹסִין, לְבַתֵּר
אַרְמִי לֹזֶן לְבָר. לְבַתֵּר חַפֵּי יְמָא עַלְיָהוּ, הָדָא הוּא
דְבָתִיב מִרְכָּבָות פְּרָעוּה וְחִילוּ יְרָה בַּיִם.

אָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֶר, פּוֹק חַמֵּי בִּמְהָ רְתִיבֵין עֲבָד
קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא לְעִילָּא, בִּמְהָ אַכְלוֹסִין,
בִּמְהָ חִילִין, וּבְלָהוּ (דף נ'ו ע' ב') קְשִׁירִין אֲלִין בְּאֲלִין. (עה
אָוְלִיפָּנָא) בְּלָהוּ רְתִיבֵין אֲלִין לְאֲלִין, דְרָגֵין עַל דְרָגֵין,
וּמְסִטָּרָא דְשָׁמָמָלָא מִתְעָרֵין רְתִיבֵין (נ'א ד'לא) קְדִישֵין

לְשׁוֹן הַקוֹדֶש

שְׁבָנֵי יְהוּדָה בְּתוֹךְ. אָמֵר לוֹ: מִדְתָּה
הַגְּאָלָה הִיא אַמְתָה, אַבְלָ מִהָּ שׁוֹנְגִים אַלְהָ
מְאַלְהָ?

אָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֶר, צָא רְאָה בִּמְהָ
מִרְכָּבָות עֲשָׂה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לְמַעְלָה, בִּמְהָ אַוְכְּלָסִים, בִּמְהָ חִילּוּת,
וּבְלָם קְשׁוֹרִים אַלְוָן בָּאַלְוָן, וְהָרָקָעָן בָּל
הַמְּרָכְבָּות אַלְוָן לְאַלְוָן, דְרָגוֹת עַל דְרָגוֹת,
וּמְאַר הַשְּׂמָאל מִתְעוֹרֹת מִרְכָּבָות (שללא)

אָמֵר לוֹ: עַל תְּנָא זֶה עֲשִׁיתִי אֶת הַיּוֹם
כְּשֶׁבְּרָאָתִי אֶת הָעוֹלָם. מָה עֲשָׂה הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא? עָזַר אֶת גְּבוּרָתוֹ וְגִקְמָטוֹ
הַמְּפִימִים. וְהוּ שֶׁבְּתוּב רְאוֹךְ מִים אֶלְהִים
רְאוֹךְ מִים יְחִילָה. אָמֵר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הָוּא: הָרָג אֶת בֶּל הַאַוְכְּלָסִים הַלְּלוּ,

שְׁלִיטִין. וְכֹלֵהוּ דָּרְגֵינוּ יְדִיעָן לְעַילָּא.

וְהָא אֲתָעָרָנָא בְּבָכָור פְּרֻעָה, דָּהֵוּ דָּרְגָּא חַד,
דְּקַטֵּל קְדַשָּׁא בְּרִיךְ הוּא (דרגא דיליה נ"א חיליה)
וְתַבְרֵר לֵיהּ מִשּׁוֹלְשִׁילִיהּ תְּקִיָּפָא, (וְדרגא דיליה) תְּחֽוֹת
שׂוֹלְטִינִיהּ, בִּמְהָ רְתִיכִין וּבִמְהָ חִילִין דְּקֹזְזִימִיטִין
מִסְטָר שְׁמָאָלָא, מְגַהֵּן אַחִידָן בְּאַתָּר עַלְאָה
דְּשִׁוְלְטָנוֹתָא דְּלָהּוּן, וּמְגַהֵּן אַחִידָן בְּמִלְכֹותָא
דְּלָעִילָּא. מְגַהֵּן אַחִידָן בְּתַר אַרְבָּע פְּרָסּוֹן (ס"א ח'יו),
(נ"א ר'ח'יו) בִּמְהָ דְּאַתְּמָר.

וְכֹלֵהוּ אֲתִמְסָרוּ בִּידִיהּ, בְּדִינָא דְּמִלְכֹותָא, דְּאַקְרֵי
יִמְאָרְבָּא, לְתַבְרָא לוֹזָן מְדָרְגִיהּוּן, וּבְדַ
אִינְוֹן אֲתָבָרוּ לְעַילָּא, בָּל אִינְוֹן דְּלַתְתָּא אֲתָבָרוּ,
וְאֲתָאָבָדוּ בִּימָא תְּתָאָה. הַדָּא הוּא דְּבַתִּיבָּה,
מִרְכְּבּוֹת פְּרֻעָה וְחִילָּוּ יְרָה בָּיִם. בָּיִם סְתָם.

לשון הקידוש

קדושיםות ששולות, וְכֹלֵן דְּרָנוֹת יְדוּעָות
הַעֲלִיוֹנָה, מֵהֶם אֲחוֹזִים אַחֲרֵר אַרְבָּעָה
בְּסָאות (ח'יווט) (ר'ח'יט), בָּמוֹ שְׁנָאָמָר.

וְכֹלֵם נְמָסְרוּ בְּיוֹדוֹ, בְּדִין הַמִּלְבָנִית,
שְׁנָקְרָאת הַיּוֹם הַגָּדוֹל, לְשָׁבֵר אֲוֹתָם
מִדְרָגָתָם. וְכַשְׁנַשְׁבָּרִים לְמַעַלָּה, בָּל
אֲוֹתָם שְׁלָמְתָה נְשָׁבָרִים וְנְאָבָדִים בָּיִם
הַפְּתַחְתָּוּן. וְהוּ שְׁבָתוֹב מִרְכְּבַת פְּרֻעָה
וְחִילָּוּ יְרָה בָּיִם. בָּיִם סְתָם.

ומבחן שלישיו טבעי בים סוף. וmbחן שלישין, הָא אֶתְמָר, ושלישים על בלו, בלהו דרגון תרין זה. אלין על אלין. בגונא עלאה הבי את עבידו. וכלהו את מסרו בידה, לאתברא משולטגיהון, אלין ואלין.

תא חוי, הָא אֶתְמָר דבלחו עשר מהאן דעבד קדרשא בריך הוא במצרים, פלא הויה ידה חדא, דשפאלא אכליל במינא. דעשר אצבעאן בלילו דא בדא, לךבל עשר אמיין, דקידשא בריך הוא אתكري בהו לבתר. לךכilia דכלא האי דימא, תקוף ורב ושליטה. כמה דאת אמר, (ישעה ח) והאחרון הקביד. חדא הוא דכתיב מרכבות פרעה ויחלו ירה בים וגו'. ולזמנא דאתה, זמין קדרשא בריך הוא לךטה לא כלוזין ואכלוסין וקיותורנטין וקונטיריסין וקלטירוזיסין חדא הוא דכתיב,

---

לשון הקודש

ומבחן שלישיו טבעי בים סוף. וmbחן שלישין, חרי נתבאר, ושלשם על בלו. עשר אמרות שהקדוש ברוך הוא נקרא כל הדרגות - שנים אחד. אלה על כלם אחרך. בוגנו של הכל זה של אלה. בוגנו עליון קד געש. וכולם נמסרו בידיה להשר משלטונם אלה ואלה. בא ראה, חרי נאמר שבל עשר המכות שעשה הקדוש ברוך הוא במצרים, הכל היה יד אחת, שהשמאל בלווה בימין.